

ಈಡಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಓದು ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ದುಡಿಯಲು ಹೋದ ಊರಿನ ರೈತರ ಮಕ್ಕಳು ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಗ ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು...

‘ದೋಸ್ಟ ನಮಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಊಟಾನ ಹಿಡ್ಡಂಗಿಲ್ಲ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಊಟಕ್ಕೆ ಎರಡು ಕತ್ತೆ ಬಾಳೆಹಣ್ಣು ತಿಂದ್ರ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿ ಹೊಕ್ಕೇತಿ. ಅಷ್ಟು

ದಪ್ಪ ಇರ್ತಾವು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಬಾಳೆಹಣ್ಣು. ಇನ್ನೂ ರಾತ್ರಿಗೆ ಮೆಜೆಸ್ಟಿಕ್‌ನಾಗ ಹದಿನೈದು ರೂಪಾಯ್ ಬಿರಿಯಾನಿ ಕೊಡ್ತಾರ. ಮುಗಿತು. ನಾವು ಯಾವತ್ತೂ ಖಾನಾವಳಿಗೆ ಹೋಗಂಗಿಲ್ಲ...’ ಹೀಗೆ ಮಾತುಗಳು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಒಂದು ಹೇಯ ಬದುಕನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಇದು ಹಸಿವಿನ ದಾರುಣತೆಯೋ, ಲೇವಡಿಯೋ... ಎರಡು ಹಸಿ ಹಿಟ್ಟಿನ ಮಿರ್ಚಿ, ಎರಡು